द्वीरेव । मोक्षपािसश्चेतज्जन्यधर्मफलाननुसंघानात्, मोक्षोपयोगिवाक्ये व्युत्पत्त्याधायकत्वाच । चतुर्वर्गप्रािद्धि वेदशास्त्रेभ्यो नीरसत्या दुःखादेव परिणतबुद्धीनामेव जायते । परमानन्दसंदोहजनकत्या सुखादेव सुकुमार-बुद्धीनामपि पुनः काव्यादेव ।

ननु तर्हि परिणतबुद्धिभिः सत्सु वेदशास्त्रेषु किमिति कान्ये यत्नः करणीय इत्यपि न वक्तव्यम् । कटुकौषघोपशमनीयस्य रोगस्य सितशर्क-रोपशमनीयत्वे कस्य वा रोगिणः सितशर्कराप्रवृत्तिः साधीयसी न स्यात् ।

किंच । काव्यस्योपादेयत्वमिष्ठुराणेऽप्युक्तम्— 'नरत्वं दुर्लभं लोके विद्या तत्र सुदुर्लभा । कवित्वं दुर्लभं तत्र शक्तिस्तत्र सुदुर्लभा ॥'

णात् । एतज्जन्येति । काव्यजन्येखर्थः । धर्मफलस्याननुसंधानादेव तद्धीनोत्प त्तिकयोरर्थकामयोरुत्पत्तिसंभावनैव नास्तीति तयोरनुपादानम् । यद्वा । धर्मप्रधानं फलं धर्मफलं तेनार्थकामयोरिप संग्रहः । अनजुसंधानात् अपारमार्थिकत्वेन साध्य-त्वानिर्धारणात्, मोक्षोपयोगिवाक्यमुपनिषदादिस्तत्र व्युत्पत्त्याधायकस्वात् दढतरज्ञा-नजनकत्वात् ॥ नतु काव्यादुपनिषदादिव्युत्पत्तिस्ततस्तदर्थानुष्ठानं ततो मोक्षप्राप्तिरि-खन्यथासिद्धितादवस्थ्यमेवेति चेत् । सखम् । उपनिषदादिज्ञानादपि मोक्षप्राप्तिरि-स्यभिप्रायेणास्योत्थापनात्, 'काव्यादेव' इत्येवकारव्यवच्छेयं दर्शयति चतर्व-र्गेति । वेदा ऋग्यजुःसामाथर्वाख्याः । शास्त्राणि मीमांसादीनि । दुःखादेवेति युखव्यवच्छेदः । परिणतबुद्धीनां वेदादिभ्यो धर्मादिप्राप्तिः युखाच भवति । युकु-मारमतीनां तु दुःखादि न भनतीति भानः । परमानन्दसंदोहो रसाखादसुख-परम्परा । अपिना परिणतबुद्धिसमुचयः । तथा च रसाखादार्थमपि प्रवर्तमानस्य क्रत्याकृत्योपदेशपर्यवसन्नं सत् काव्यं चतुर्वर्गमपि जनयतीति भावः ॥ नतु चतुर्व-र्गार्थं प्रेक्षावन्तो वेदशास्त्राण्यनादृत्य कथमनाप्तवाक्ये काव्ये प्रवर्तन्तामित्यमिप्रा-येणाशङ्कते—निविति । तर्हि काव्यस्य चतुर्वर्गसाधनत्वस्वीकारेऽपि । यत्नश्चतुर्व-र्गार्थमुखमः । कान्यात्तावद्रसाखादो दुःखं विना धर्मादिप्राप्तिश्व भवति । वेदादि-भ्यस्तु दुःखादेन धर्मादिप्राप्तिरेनेति नेदायपेक्षया कान्ये समादर इति समाधानं कौंकिकदृष्टान्तेनाह—कदुकौषधेति । कदुकेति तिक्तकषायादीनामप्यंपलक्षणम् । सितरार्करा अतिशुभ्रगुडविकारविशेषः । तथा च काव्यस्यानाप्तवाक्यत्वेऽपि स्यृतिसदाचारवद्वेदानुमापकत्वेन प्रामाण्यमिति भावः ॥ काव्यस्य युक्तिसिद्धमुपादेयः त्वसुपपाद्य वाचिनकं तदुपपाद्यति—किंचेति । तत्र नरजन्मनि द्वाक्तिः काव्य-

१. 'द्वारेणैव' क. २. 'काव्येषु किमिति प्रयतः' घ.